

रघुत् s. u. रघुयत्.

रङ्ग m. Hungerleider, Bettler; adj. = कृपा, मन्द (मह H. an.) H. an. 2, 14. MED. k. 30. VIḤVA bei UḠVAL. zu UḠDIS. 3, 40. Gegens. राजन् Spr. 718. 2582. VṚDDHA-KĀN. 10, 5. कङ्क^o so v. a. ein ausgehungert Reiter PRAB. 87, 12. प्रेत^o MĀLATĪ. 78, 17. — Vgl. जल^o, मत्स्य^o, मीन^o, रण^o, राघ^o.

रङ्ग m. 1) eine Art Antilope AK. 2, 3, 10. H. 1293. HALĪ. 2, 75. — 2) N. pr. einer Oertlichkeit P. 4, 2, 100. gaṇa कच्छादि zu 4, 2, 133. — Vgl. जल^o, राघ^o, रङ्कव.

रङ्गमालिन् m. N. pr. eines Vidjadhara KATHĀS. 69, 89.

रङ्गर s. रत्नर.

रङ्ग N. pr. eines Flusses MĀR. P. 37, 18. wohl fehlerhaft für वङ्ग.

रङ्ग, रङ्गति (गति) DhĀTUP. 3, 23. — Vgl. रब्.

रङ्ग, रङ्गति (गति) DhĀTUP. 3, 36.

रङ्ग (von रञ्ज) 1) m. a) Farbe TRIK. 3, 3, 67. H. an. 2, 45. fg. MED. g. 19. न भाति वाससि क्तिष्ठे रङ्गयोग इवाहितः SuḤ. 2, 157, 8. वासो यथा रङ्गवर्णं प्रयाति MBh. 5, 1269. — b) nasale Färbung eines Vocals ÇIKSHĀ 26. 30; vgl. Ind. St. 4, 269. 362 und रक्त. — c) Theater, Schaubühne, Schauplatz, Arena P. 6, 4, 27, Sch. H. 282. HALĪ. 1, 97. = नृत्ययुद्धोः (ist wohl नृत्यम् und युद्धं) H. an. = नृत्ये रणान्तिता MED. = नृत्य, रण, खल TRIK. — MBh. 1, 152. 4415. 4417. 5347. 3, 2193. 2198. 4, 341. 345. 6, 3528. 7, 3932. HARIV. 4211. 4532. यथाचार्योपदेशेन रङ्गशोभी भवेन्नटः BHAR. NĀṬYAC. 34, 82. रङ्गाद्विस्तु नेपथ्यम् BHAR. beim Schol. zu ÇĀK. 3, 6. °प्रवेश MRĀĪĪH. 17, 11. 82, 23. KATHĀS. 49, 14. RĀĠA-TAR. 1, 223. रङ्गविशेषशान्ति SĀH. D. 281. Verz. d. Oxf. H. 141, b, 22. 41. मह्य^o BHĪG. P. 10, 36, 24. 42, 33. °पीठ DAÇAK. 77, 11. शैलूपयेव मे राव्यरङ्गे ऽस्मिन्वल्गातश्चिरम् RĀĠA-TAR. 2, 156. तारूपयकेलारति^o ÇRUT. 34. Theater so v. a. die Zuschauer SĀMKEJAK. 59. अहो रामबद्धचितवृत्तिरालिखित इव सर्वतो रङ्गः ÇĀK. 4, 12. fg. रङ्गं प्रसाद्य मधुयैः श्लेकिः DAÇAR. 3, 4 = SĀH. D. 284. °प्रसादन^o (°प्रसाधन gedr.) PRATĀPAR. 25, a, 9. — d) Borax. — e) der aus der Acacia Catechu gewonnene Catechu-Extract RĀĠAN. im ÇKDR. — f) N. pr. eines Mannes RĀĠA-TAR. 3, 353. 396. fgg. — 2) n. (m. n. MED.) = वङ्ग Zinn AK. 2, 9, 106. TRIK. 2, 9, 34. 3, 3, 61. 67. H. 1042. H. an. MED. — Vgl. घनङ्ग^o, केलि^o, दीर्घरङ्ग, दृढरङ्ग, नटरङ्ग, नी^o, पट^o, पत^o, पूर्व^o, मत्स्य^o (unter °रङ्ग), पुद्ग^o, रण^o, राज^o, श्री^o, स^o, सु^o.

रङ्गकार (रङ्ग + 1. कार) m. Färber: रङ्गके रङ्गकारम् BHĪG. P. 10, 41, 82. °क dass. HARIV. 4470.

रङ्गकाष्ठ n. Caesalpina Sappan Lin. RĀĠAN. im ÇKDR. — Vgl. पट्टरङ्ग.

रङ्गक्षेत्र n. N. pr. einer Oertlichkeit HALL 203.

रङ्गचर m. Schauspieler, Gladiator u. s. w. VARĀH. BṚH. 19, 6.

रङ्गज (रङ्ग + 1. ङ) n. Mennig RATNAM. im ÇKDR.

रङ्गजीवक m. 1) Färber. — 2) Schauspieler ÇABDAR. bei WILSON.

रङ्गण n.: गोपीनी चैव रङ्गणम् (v. l. für रत्नणम्) vielleicht das Tanzen (von रङ्ग) PAÑĒAR. 4, 7, 72.

रङ्गद (रङ्ग + 1. द) 1) m. a) Borax. — b) der aus der Acacia Catechu gewonnene Catechu-Extract. — 2) f. झा ein best. weisser Farbestoff, = स्फटी, दृढरङ्गा RĀĠAN. im ÇKDR.

रङ्गदत्त (wohl n.) Titel eines Schauspiels SĀH. D. 191, 12.

VI. Theil.

रङ्गदायक n. eine best. Erdart, = कङ्कष RĀĠAN. im ÇKDR.

रङ्गदला f. = दृढरङ्गा RĀĠAN. im ÇKDR.

रङ्गद्वार f. die Thür —, der Eingang zu einem Theater, — zu einer Schaubühne HARIV. 9116. BHĪG. P. 10, 36, 25.

रङ्गद्वार n. der Prolog in einem Schauspiel SĀH. D. 279. 128, 16. fgg.

रङ्गनाथ 1) m. N. pr. verschiedener Personen COLEBR. Misc. Ess. I, 334. 337. II, 324. 396. 421. 432. 434. Verz. d. Oxf. H. 133, b, No. 235. 136, a, No. 262. 151, a, 27. HALL 31. 56. 180. eines Scholiasten des Sūr-jasiddhānta. — 2) N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 148, b, 41 (रङ्गनाथ).

रङ्गपताका f. N. pr. eines Frauenzimmers DAÇAK. 118, 5.

रङ्गपत्नी f. die Indigopflanze RĀĠAN. im ÇKDR.

रङ्गपुष्पी f. desgl. ebend.

रङ्गबीज n. Silber TRIK. 2, 9, 32. ÇABDAR. im ÇKDR.

रङ्गभूति f. die Vollmondsnacht im Monat ĀÇVINA ÇABDAR. im ÇKDR.

रङ्गभूमि f. Schauplatz, Kampfplatz ÇABDAR. im ÇKDR. MBh. 1, 5321. PANĒAT. 35, 3.

रङ्गमङ्गल n. eine Feierlichkeit auf der Bühne SĀH. D. 138, 9.

रङ्गमण्डप Schauspielhaus KATHĀS. 71, 75. Verz. d. Oxf. H. 72, a, 24.

रङ्गमह्य 1) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 873. — 2) f. ई die indische Laute ÇABDAR. im ÇKDR.

रङ्गमाणिक्य n. = माणिक्य Rubin RĀĠAN. im ÇKDR.

रङ्गमातर f. 1) Lack H. 685. an. 4, 124. MED. t. 216. HĀR. 219. — 2) Kupplerin MED. — 3) = त्रुटि H. an.

रङ्गमातृका f. Lack TRIK. 2, 6, 36.

रङ्गराज m. N. pr. eines Fürsten Verz. d. Oxf. H. 130, a, 13. eines Gelehrten, der auch °दीक्षित, रङ्गराजाधरिन्, रङ्गराजाधरिवर, रङ्गराजाधरीन्द्र genannt wird, 113, b, 37. 213, a, No. 505. COLEBR. Misc. Ess. I, 337. Verz. d. B. H. No. 632. HALL 114. 153. 192. 194. °स्त्व m. Titel einer Schrift 19.

रङ्गलामिनी f. Nyctanthes arbor tristis ÇABDAR. im ÇKDR.

रङ्गवती (f. von रङ्गवत् und dieses von रङ्ग) f. N. pr. einer Frau, die ihren Gatten Rantideva umbrachte, HALL in der Einl. zu VĀSAVAD. 53.

रङ्गवह्निका f. Bez. einer best. beim Opfer gebrauchten Pflanze SĀMsk. K. 19, a, 1. 5. PRAJOGAR. 2, b, 3. रङ्गवह्नी f. dass. WEBER, KRṢṢṢNĀÇ. 279.

रङ्गवस्तु n. Farbestoff PAÑĒAR. 4, 7, 38.

रङ्गवट ein eingegerter Schawplatz für Kämpfe, Spiele, Tänze MBh. 3, 808. HARIV. 4334. 9113.

रङ्गवाराङ्गना f. eine Bajadere Spr. 1233.

रङ्गविद्याधर m. ein Meister in der Schauspielkunst Verz. d. Oxf. H. 141, b, 36. 39.

रङ्गशाला f. Schauspielhaus, Tanzsaal ÇABDAR. im ÇKDR.

रङ्गाङ्गण (रङ्ग + ङ) n. Schawplatz, Arena MBh. 1, 5352.

रङ्गाङ्गा (रङ्ग + 3. ङङ्ग) f. ein best. weisser Stoff, = स्फटी RĀĠAN. im ÇKDR.

रङ्गाङ्गीव (रङ्ग + ङ) m. 1) Maler AK. 2, 10, 7. H. 921. HALĪ. 2, 436.

— 2) Schauspieler H. 328.

रङ्गारि (रङ्ग + ङरि) m. wohlriechender Oleander RATNAM. im ÇKDR.

रङ्गावतरण (रङ्ग + ङ) n. das Betreten der Bühne, die Beschäftigung